

ED-verslaggever Rob Burg (tweede van links) moet vaak afstappen, maar haalt uiteindelijk wel puffend en hijgend de finish.

foto Jannemieke Termeer

Opgeven is inderdaad geen optie

door Rob Burg
e-mail: r.burg@ed.nl

ALPE D'HUEZ - Terwijl dinsdagmiddag de zon nog hoog aan de hemel boven Alpe d'Huez staat te stralen, hangt er de volgende ochtend een dikke grauwsliet boven de berg. Het regent. En niet zo'n beetje ook. Geen al te beste omstandigheden voor een riskante afdaling in volle vaart en vervolgens een loodzware beklimming van de

berg in het kader van Alpe d'Huez, de steeds massaler wordende actie voor de kankerbestrijding. Dit jaar verschijnen 8100 deelnemers aan de start die samen goed moeten zijn voor een geschatte totale opbrengst van 30 miljoen euro. De woensdag is voor 3000 deelnemers die hooguit enkele keren omhoog willen, donderdag is de dag voor de echte bikkels die vijf, zes of meer beklimmingen in het vooruitzicht hebben.

Het regent. En niet zo'n beetje ook. Toine van Toor uit Uden, één van de rijders van het grootste deelnemersteam - Big Challenge - keurt de remblokjes van mijn mountainbike. Zeker bij veel natigheid op de weg zijn goede remmen van levensbelang, vooral in de bochten en zeker op plaatsen waar het flink steil is. Ja, ook ik wil vandaag omhoog. Toeval onvoorbereid, met een conditie waar in het gunstigste geval

een honderdjarige jaloers op zal zijn en een verkeerde fiets - te zwaar, te dikke banden - ga ik een poging wagen. Volgens Van Toor zijn de remblokjes nodig aan vervanging toe. Maar omdat de wielerspecialist die hier een drukbezochte stand heeft, ze pas over een half uur kan leveren, besluiten we toch maar te vertrekken.

ED Twee: 'De Alpe d'Huez is nog steiler dan verwacht'

4-13 OPINIE 14-15 ECONOMIE & BEURS 16-19 EXTRA 34-35 SPORT 36-37

7-6-12

'De Alpe d'Huez is nog steiler dan verwacht'

vervolg van Voorpagina

In een noodgang - het tellertje op de fiets van mijn metgezel bereikt af en toe de 55 kilometer per uur - suizen we omlaag. Er staat al aardig wat publiek langs het parcours. Harde muziek denderd uit levensgrote speakers. Mooi! AC/DC met Highway to Hell. Uiteraard had ik dit als een waarschuwing moeten opvatten. Want al op het eerste stuk na de start gaat het mis. De berg is nog steiler dan verwacht en vooral het eerste deel is zwaar. Tussen bocht 1 en 2 zit ik te piepen, te steunen, te kreunen en vooral te hijgen.

Het tempo zakt, ik fiets in de op één na laagste versnelling, maar red het niet. „Dit wordt niks“, weet ik nog net met veel moeite en pijn uit te brengen. „Hierna nog 20 bochten.“ Maar Van Toor wil van opgeven niet weten. „Opgeven is geen optie“, wijst hij me regelmatig op de slogan van Alpe d'Huez. Me voortdurend aanmoedigend, af en toe zelfs een zetje in de rug gevend, haal ik puffend en hijgend de finish. Veertien kilometer in ruim drie uur. Diepe buiging voor al die renners die deze dagen de top weten te bedwingen. En dat zes of meer keer achter elkaar.

VERVOLG 7-6-12